

Ai istovit Maicuta

Preot Ioan

AI ISTOVIT MAICUTA!

Ai istovit, Maicuta, de-atata rugaciune, Facuta catre Domnul pentru pierduta lume, Ce-si duce-n nepasare si-n lacomie traiul, Si nu primeste Harul ce le aduce Raiul!

Ai istovit, Maicuta, sa tot privesti la noi, Cei care-ti cerem mila si paza in nevoi, Noi care-n bucurie uitam sa-ti multumim, Si-n clipa de durere doar vorba grea rostim.

Iar lacrima ta Sfanta, pentru Iisus tot curge, Cand fapta mea murdara il pune iar pe Cruce, Si iarasi Domnul Milei, coboara printre noi, Sa urce iar Golgota, sa-mbrace pe cei goi...

Sa poarte neputinta acestui neam stricat, Sa isi mai franga trupul sub crucea de pacat,

Sa mai invinga iadul, sa scoata la lumina,

Faptura-ncatusata ce vrea spre El sa vina,

Nici tu n-ai fost crutata, tu Maica-ai suferit, Cu Fiul pe Golgota, durerea ti-ai Sfintit, Tu stii Maicuta bine ca orice suferinta, E o treapta ce ne urca, Mai sus... spre biruinta.

Ai istovit Maicuta, genunchiul sa ti-l pleci,

Ca mila sa patrunda si-n sufletele reci, Sa rogi pe "Absolutul", Pamantul sa nu-l piarda, Si oare, a cata oara, Prea Bunul ne mai iarta???

Preot Ioan.